



ת"פ 61241/12/21 - מדינת ישראל נגד ראפת ג'רדאת, מחמד מסעד(נדון)

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 61241-12-21 מדינת ישראל נ' ג'רדאת(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ראפת ג'רדאת
2. מחמד מסעד(נדון)

הנאשמים

גזר דין - נאשם 1 בלבד

1. הנאשם 1 הורשע, לפי הודאתו, מיום 3.1.22, בעבירה של כניסה ושהייה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל. בהתאם לכתב האישום, הנאשם 1 והנאשם 2 הנם תושבי יו"ש, ובתאריך 26.12.21 בשעה 7:00, בצומת מגידו, הם נמצאו על-ידי שוטרים, כשהם נוסעים באוטובוס ללא היתר לשהייה בישראל.
2. יצוין כי הנאשם 2, יליד 1999, הורשע ביום 28.12.21, לפי הודאתו, שנמסרה במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה לעניין העונש - והוטלו עליו 12 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר מיום 26.12.21, בצירוף מאסר על-תנאי למשך חודש והתחייבות בסך 500 ₪.
3. ביום 3.1.22 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגיש טיעונו בכתב, והשלים אותם בעל-פה, ואילו ב"כ הנאשם טען בעל-פה בפניי.
4. ב"כ המאשימה טען, במהלך הדיון, כי מתחם העונש ההולם נע, בנסיבות הרלוונטיות, בין 2 חודשי מאסר בפועל לשנתיים מאסר (בטיעון הכתוב שהוגש, נטען למתחם הנע בין 2 ל-8 חודשי מאסר), וביקש מבית-המשפט להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף הבינוני של מתחם העונש לו טען, בצירוף מאסר על-תנאי והתחייבות. ב"כ המאשימה עמד על פגיעת הנאשם בערכים של שמירה על שלום הציבור וביטחון, ובריבונותה של המדינה. נטען, כי אמנם, בית-המשפט העליון קבע בעניין "אלהרוש" כי מתחם העונש לעבירת שב"ח ראשונה לצרכי פרנסה, הנעברת בהעדר עבירות נלוות, נע בין מאסר מותנה לחמישה חודשי מאסר בפועל, אולם אין לאמצו בעניינו של הנאשם כאן - לנוכח עברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה קודמת אחת, משנת 2004, בעבירות של סיוע למבוקשים וקשירת קשר, בגינה ריצה שנת מאסר בפועל.



5. ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לאמץ את המתחם שנקבע בהלכת "אלהרוש", להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם, ולהסתפק בימי מעצרו של הנאשם. נטען, כי הנאשם, יליד 1980, הודה, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי. הנאשם הנו אב לחמישה ילדים מהם תינוק בן חצי שנה, המשמש כמפרנס יחיד במשפחתו ומסייע להוריו ולאחיו החולים. כניסתו של הנאשם לשטחי ישראל נעשתה לצרכי פרנסה, שכן המשפחה סובלת ממצוקה כלכלית. עברו של הנאשם התיישן ואינו מכביד, וכן ניתנו לו בעבר אישורי כניסה לישראל, חרף אותה הרשעה יחידה שלחובתו.

6. הנאשם מסר כי הוא סובל ממצב חברתי וכלכלי קשה, יש לו חובות, הוא תומך בהוריו המבוגרים שאינם בקו הבריאות, ובאחיו הסובל ממצב נפשי קשה הזקוק לליווי לטיפול. הנאשם ציין כי יש לו תינוק בן חמישה חודשים והוא המפרנס היחיד של המשפחה.

7. נסיבות העבירה והערכים המוגנים - הנאשם נכנס לתחומי המדינה שלא כדין, מדובר בעבירה בודדת של כניסה לארץ, ללא ביצוע עבירות נלוות.

חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים חברתיים שעניינם שמירה על שלום הציבור וביטחון וכן ההכרה בריבונותה של המדינה, הכוללת את הזכות לשמור על גבולותיה ולהחליט מי ייכנס לתחומיה ומי לא, תוך שקילת שיקולים של ביטחון המדינה, ושיקולים כלכליים וחברתיים. העבירות על חוק הכניסה לישראל טומנות בחובן סיכון גדול לסיוע ולביצוע מעשי טרור. בנוסף פוגעות עבירות אלה בשוק העבודה המקומי ובשלטון החוק.

ראו לעניין זה דבריו של כבוד השופט ס' ג'ובראן בעניין רע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נגד מדינת ישראל:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין ... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה"

לעניין חומרת העבירה והסכנה שהיא טומנת ראו גם את רע"פ 4088/13 אחמד בן שחדה הדרי נגד מדינת ישראל:

"לעניין חומרתה ונפוצותה של העבירה, אין לי אלא לחזור ולהפנות לדברי השופט א' רובינשטיין ברע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.5.2009):

'אכן בתי המשפט מנסים, יחד עם המדינה כולה, להתמודד עם תופעות



**השהיה הבלתי חוקית. אין צורך להיות מומחה בביטחון על מנת להבין, כי לשהיה בלתי חוקית אוסף מגרעות; ראשית - היא הפרת החוק, וזו רעה חולה, ולא זו בלבד, אלא יש בה פוטנציאל ברור לסיכון בטחוני, והיו דברים מעולם; ואין מדינה עלי חלד שלא תיאבק בנכנסים לשטחה באופן בלתי חוקי, לא כל שכן אם יש מהם העלולים לסכן את ביטחונה ואף סיכנהו'.
(שם, בפסקה י').**

8. מידת הפגיעה בערך המוגן נגזרת מהמטרה לשמה נכנס ושהה התושב הזר בתחומי מדינת ישראל. כניסה למדינה שלא כחוק לצרכי פרנסה בלבד פוגעת, מטבע הדברים, באופן מתון יחסית בערכים המוגנים, וזאת בניגוד לנסיבות חמורות בהן נכנסים למדינה שוהים לא חוקיים כדי לבצע עבירות רכוש או אלימות, או במקרים החמורים ביותר - עבירות בטחון ופיגועים.

9. לגבי הנאשם שבפניי, שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית ובה בלבד, לא הוכחה כל כוונה פלילית בכניסה למדינה, מלבד הכניסה עצמה לצורכי פרנסה. עוד הובא כי הנאשם הוא מפרנסה היחיד של משפחתו, כי לו חמישה ילדים ובהם תינוק קטן, וכן זוג הורים ואח הנתמכים בו, וכי הכניסה לישראל לצרכי פרנסה נעשתה מפאת מצוקה כלכלית קשה. כן הובא בפניי, מפי הסנגור, וללא שהמאשימה התנגדה לטיעון זה, כי הנאשם החזיק בעבר באישורי כניסה לצרכי עבודה בישראל. הסיבות שהובילו את הנאשם לבצע את העבירה, ומטרת כניסתו לישראל, מלמדות כי רף הפגיעה בערכים המוגנים מצוי ברף נמוך של חומרה.

10. ב"כ הצדדים חלוקים באשר למתחם העונש ההולם, כאשר ב"כ הנאשם סבר כי יש לאמץ בעניינו של הנאשם את מתחם העונש ההולם שנקבע בהלכת אלהרוש - שם נקבע כי בעבירת שב"ח ראשונה, ללא עבירות נלוות, שנעברה לצרכי פרנסה, נע מתחם העונש ההולם בין מאסר על-תנאי ובן חמישה חודשי מאסר בפועל. לעומת זאת, ב"כ המאשימה טען כי יש לאמץ מתחם ענישה הולם מחמיר יותר, שתחתיתו במאסר למשך חודשיים, לנוכח העובדה כי מדובר בנאשם בעל עבר בעבירת בטחון, ולכן אין מדובר בעבירה ראשונה.

11. הלכת אלהרוש, שניתנה ביום 9.12.14, קבעה עוד, כי מתחם הענישה שנקבע עשוי להשתנות מעת לעת, ואף ממחוז למחוז, בהתאמה לשינויים במצב הביטחוני אשר שורר במדינה, וכך נאמרו הדברים ע"י כב' השופט ג'ובראן:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

12. ב"כ המאשימה הפנה, לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, לפסקי-הדין הבאים:



א. ת"פ (נצ') 26269-01-21 **מדינת ישראל נ' ג'אראדאט** (9.2.21) - פסק-דין של הח"מ, שם הטלתי על נאשם בעבירת שב"ח ארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, תוך אימוץ המתחם שנקבע בעניין אלהרוש, חרף העובדה שעמד לחובתו עבר ביטחוני מכביד. ציינתי, בין היתר, כי עניינים הקשורים לעבר פלילי, חרף הקבוע בהלכת אלהרוש, אינם מנחים בשלב קביעת מתחם העונש ההולם, וכי יש להביא בחשבון בשעת הצבת העונש בתוך מתחם העונש.

ב. ת"פ (נצ') 25174-10-20 **מדינת ישראל נ' גאנם** (1.11.20), אף הוא פסק-דין של הח"מ, שם הוטלו שלושה חודשי מאסר על נאשם, לחובתו עמד עבר פלילי וביטחוני, תוך קביעת מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שאיננו על תנאי בלבד לבין שנת מאסר.

13. ב"כ הנאשם הפנה, לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (נצ') 14028-01-21 **מדינת ישראל נ' מעאלי** (25.1.21), בעניינו של נאשם, לחובתו עמדו מספר הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי לששה חודשי מאסר בפועל, והוטלו 20 ימי מאסר כמשך ימי המעצר, מאסר על-תנאי והתחייבות.

ב. ת"פ (נצ') 46647-01-21 **מדינת ישראל נ' חשאש** (3.3.21), הנאשם נכנס לישראל שלא כדין, כאשר לחובתו עמד עבר פלילי וביטחוני, וכן היה תלוי ועומד לחובתו עונש מאסר מותנה. הוטל חודש מאסר בפועל, הופעל עונש מותנה בן 45 ימים, במצטבר, והוטלו מאסר על-תנאי והתחייבות.

ג. ת"פ (נצ') 1428-08-21 **מדינת ישראל נ' סעדיה** (3.8.21) - הוטלו 15 ימי מאסר, בצירוף מאסר מותנה והתחייבות, על נאשם שלו הרשעה אחת קודמת מבימ"ש צבאי בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

14. כידוע, תיקון 113 של חוק העונשין, התיקון שעניינו בהבניית הענישה, קבע כי **מתחמי ענישה נקבעים על סמך נסיבות הקשורות לביצוע העבירה** והמוסדרות בסעיף 40 לחוק העונשין. שלב קביעת מתחם העונש מתבצע אפוא מבלי שניתן משקל לנסיבות האישיות של הנאשם וללא התחשבות בנסיבות נוספות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אשר אליהן מתייחס סעיף 40 לחוק העונשין. אותן נסיבות אישיות, ונסיבות אישיות שלא קשורות לביצוע העבירה, נלקחות בחשבון בשלב המאוחר יותר של גזירת הדין שבו נקבע העונש בגדרי מתחם הענישה (למעט נסיבות יוצאות דופן של סטייה ממתחמי עונש).

15. הלכת אלהרוש כוללת אמירה המהווה חריגה מודעת ממסלול הענישה שהתווה תיקון 113, שכן בשונה מהרגיל, ובאופן יוצא דופן קבע בית המשפט העליון כי גם בשלב קביעת מתחם הענישה יינתן משקל לשאלת העבר הפלילי של מבצע עבירת השב"ח. בהתייחסו למתחם העונש, ציין כב' השופט ג'ובראן כאמור, כי מתחם הענישה יהיה



רלבנטי למי שעובר את העבירה **לראשונה**, ובכך הכניס אל שיקולי מתחם העונש ואל עצם הגדרת המתחם, נתון אשר ככלל מקומו לשקילה בשלב הצבת העונש בתוך המתחם.

16. מצאתי, כי במקרה זה, חרף קיומה של הרשעה בודדת למנאשם מהעבר, כי אין לסטות מהוראותיו הברורות של חוק העונשין ושל תיקון 113, וכי מתחם העונש שנקבע בהלכת אלהרוש - ממאסר מותנה ועד מאסר למשך חמישה חודשים, יחול כאן. בלי שאקבע מסמרות, אציין כי במקרה חמור יותר, שבו יידונו עבירות שב"ח של עברייני סדרתי או של אדם עם עבר בטחוני כבד, ניתן יהיה לקבוע מתחם עונשי מחמיר יותר, בהתאם להתייחסות שבפס"ד אלהרוש, לכך ששאלת עבר פלילי יש בה השפעה על מתחם העונש, ואולם כאן, יש לתת את הבכורה לעקרונותיו של תיקון 113, וזאת בשל קיומה של הרשעה בודדת לנאשם מן העבר הרחוק, וללא עבר פלילי או בטחוני מכביד המצביע על פגיעה ניכרת בערכים המוגנים.

17. מטרותיו של חוק הכניסה לישראל הינן בראש ובראשונה שמירה על ביטחון המדינה. אין צורך לומר כי קיים קשר הדוק בין הקושי של המדינה לשמור על גבולותיה לבין פיגועים חמורים שבוצעו בתחומי המדינה ע"י תושבי חוץ. מנגד, ידוע כי תושבי חוץ קשיי יום רבים נכנסים את גבולות ישראל, לא פעם ללא אישור, לצרכי פרנסה בלבד ומבלי שיש בהם לסכן את ביטחון הציבור בעבירות ביטחון. מלאכת האיתור של מי שצפויה מפניו מסוכנות, מבין כל אלה הנכנסים את הגבולות, נעשית בין היתר על סמך מידע אישי לגבי תפקודם של אנשים אלה בעבר, ומי שביצע עבירות ביטחון, קיים סיכון עתידי שיבצע עבירות נוספות או שינסה לפגוע בביטחון הציבור.

קיים צידוק הרתעתי ומעשי למנוע, בין היתר בענישה, כניסה חוזרת לישראל, של תושבי חוץ אשר פגעו בעבר בכוחות הביטחון, או בציבור תושבי המדינה, בפעולות טרור, ואולם כאן, כאמור, לא שוכנעתי בצורך לקבוע מתחם מחמיר מעבר לזה הנוהג, ודי בהצבת העונש הראוי בתוך המתחם שנקבע.

מתחם הענישה הננו אפוא בין מאסר על תנאי לבין חמישה חודשי מאסר בפועל, עם ענישה נלווית.

18. לחובת הנאשם שבפניי הרשעה אחת קודמת בלבד, משנת 2004, לפני 17 שנה, בגינה נשפט בבית דין צבאי לשנת מאסר בפועל, משסייע למבוקשים וקשר קשר לפשע. לנאשם אין הרשעות על פי חוק הכניסה לישראל.

19. בהצבת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם אותו קבעתי אתחשב בגילו, מצבו המשפחתי, הודאתו אשר תרמה לחיסכון בזמן ציבורי והמשקפת נטילת אחריות. כן אתחשב בטענתו כי נכנס לישראל למטרות פרנסה לנוכח מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו והיותו מפרנס יחיד.

על בסיס השיקולים מזה ומזה - אטיל עונש המצוי ברף הבינוני - נמוך של המתחם.

20. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 50 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 26.12.21.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ג. הנאשם יתחייב התחייבות כספית על סך 2,000 ₪, להימנע במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, מלעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ניתן היום, ד' שבט תשפ"ב, 06 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.